

XLI ASSEMBLEA GENERAL DEL CJCV
SANT VICENT DEL RASPEIG, 22 DE FEBRER DE 2015

22 DE FEBRER DE 2015. DIA DE LA IGUALTAT SALARIAL.

Des del Consell de la Joventut de la Comunitat Valenciana manifestem que a data d'avui la "igual retribució per a treballs d'igual valor" segueix sense ser aconseguida. En realitat, s'estan donant passos enrere a una velocitat molt alarmant. Any rere any, des que es va aprovar l'última reforma laboral perpetrada pel Govern del PP, el dia a dia laboral s'ha convertit en un àmbit on els drets de tot tipus han desaparegut brutalment.

A més la degradació social, política, econòmica i personal estan afectant directament a la població. Certament, aquestes polítiques d'austeritat ens han fet retrocedir molts anys, arribant-se inclús a passar fam en algunes famílies del País Valencià.

Al País Valencià les dades relatives a la bretxa salarial entre dones i homes han empitjorat des de l'any passat. Concretament, és d'un 26.42% anual. Les treballadores guanyen 6.418,35 euros menys anualment que els treballadors, realitzant treballs d'igual valor. Això ens situa gairebé tres punts per sobre de la mitjana estatal que és d'un 23.93% anual, que es tradueix en 6.144,72 euros anuals menys.

Si l'austericidi és pavorosament real, a això s'afegeixen circumstàncies que sembla que en compte de retrocedir estan rebrotant amb força:

- Moltes dones han de cuidar de nou, aquesta vegada als seus néts/as, moltes d'elles amb edat avançada i amb necessitat que les cuiden a elles. Això a més s'ha agreujat a causa de la destrucció massiva dels serveis socials i d'atenció a la dependència perpetrats pel PP a nivell estatal i autonòmic.
- La manca d'una xarxa serveis públics, i/o l'eliminació dels existents, en matèria d'infància, persones dependents i majors han fet que les ocupacions en aquests àmbits estiguin sent aniquilats, àmbits en molts casos molt feminitzats.
- El contracte de mitja jornada s'ha convertit en el contracte estrella. Un contracte que fa que les treballadores i treballadors ens estavellem contra la injustícia d'una contractació a temps parcial; però una exigència a temps de treball complet. Fet aquest que venim denunciant des del començament de la mal cridada crisi.
- L'economia submergida és una pràctica habitual, amb el que això comporta de pèrdua i expulsió del sistema. Un sistema com el nostre que es basa a estar cotitzant. Les campanyes que diuen haver llançat per eradicar-ho no estan assolint els resultats necessaris, hi haurà què fer una mica més, no?, com campanyes on a la ITSS se'ls demani des del Govern que comprovin l'existència o no d'igualtat salarial en les empreses, en comptes d'anar perseguint a les persones aturades.

- Els rols i estereotips sexistes segueixen incidint en l'àmbit laboral de forma important. Sobretot, són les dones les majors perjudicades; perquè això que es diu bretxa salarial, porta camí de ser tan profunda que no hi hagi oportunitats per sortir d'ella en generacions.
- A més altres qüestions com l'exercici del dret a la conciliació es converteix en obstacle real a l'hora d'accedir al treball; però també quant a les promocions internes. Això perjudica també majoritàriament a les dones, però no solament ja que els treballadors que decideixen exercir el seu dret a conciliar també es troben amb greus comportaments i comentaris hostils i molt masculistes. La coresponsabilitat s'està convertint en un enemic a batre.

És per tot això que des del CJCV i, a causa de la proximitat d'eleccions en diferents àmbits, s'exigeix que hi hagi un compromís ferm, seriós i sobretot ajustat a dret per eradicar la precarietat com a senyal d'identitat d'aquests governs del PP. Per a això considerem, s'han d'incloure als programes electorals mesures concretes com les següents:

- Es retribuïsquen igual, els treballs d'igual valor. Perseguint-se tot tipus de precarietat i abús laboral com a objectiu fonamental i central en la nostra societat. Per a això es requereixen plans d'inspecció ben dotats i extensos i intensos.
- Es fomenti la coresponsabilitat de manera proactiva. Especialment mitjançant una inversió pública en tots els àmbits socials aniquilats. Els drets de les dones i els homes no es poden deixar al voluntarisme, què hagués estat del nostre estat si no haguessin funcionat les xarxes de suport informals? Així com es mantinguin i creuen uns serveis públics en matèria d'infància, dependència, majors entre uns altres. I s'ampliï el permís de paternitat, convertint el mateix en obligatori, igual i intransferible. Els pressupostos de l'Estat per 2015 tornen a posposar la seva ampliació de quatre setmanes a l'any 2016.
- Es dote i aplique correctament la Llei de Dependència. Fet aquest que no s'ha respectat a la Comunitat Valenciana a cap moment. Abans perquè no hi havia crisi i sí interessos i ara perquè hi ha crisi, al final les persones no poden exercir el seu dret a una vida digna.
- Es vaig ampliar l'educació pública fent-la efectiva des dels 0 anys.
- S'implementin totes les polítiques públiques amb perspectiva de gènere i valoració de l'impacte de gènere. Això especialment en les polítiques d'ocupació; però també en totes les altres.
- Es respecti el principi d'igualtat com a inspirador de tot l'ordenament jurídic. Es respecti tota la normativa en igualtat d'oportunitats, de tracte i no discriminació existent en l'àmbit local, autonòmic, estatal i europeu.
- Es retiri la reforma laboral que solament ha servit per destruir ocupació i precaritzar fins a extrems insospitats la vida de les treballadores i treballadors, així com de la ciutadania en general. Havent estat l'atac més atroz de la història democràtica recent a la negociació col·lectiva i, per tant, a l'ocupació.

- Es requereix una àmplia participació de les dones en el diàleg social i en la negociació col·lectiva per avançar en una igualtat que arribi a ser real i efectiva.

Per tot això el CJCV denuncia que l'existència i avanç de la discriminació salarial per raó de sexe i la involució de drets en tots els àmbits socials, culturals, polítics, econòmics, laborals, etc. són inadmissibles en una societat que es diu democràtica, JA N'HI HA PROU!:

NO A les RETALLADES SOCIALS, ECONÒMIQUES, POLÍTIQUES, D'IGUALTAT, EN DEFINITIVA DE CIUTADANIA.

NO A la DESIGUALTAT SALARIAL. NO A la DISCRIMINACIÓ SALARIAL.

NO A POLÍTIQUES AUSTERICIDES, ON LES PERSONES S'ESTAN CONVERTINT EN UNA MERA MERCADERIA.

SÍ A la IGUALTAT DE GÈNERE

SÍ A la IGUALTAT SALARIAL